

MASKUN KUNNAN YMPÄRISTÖNSUOJELUMÄÄRÄYKSET

Hyväksytty Maskun kunnanvaltuustossa 31.8.2020 § 33

SISÄLLYSLUETTELO

1. LUKU YLEISET MÄÄRÄYKSET

- 1 § Tavoite
- 2 § Määräysten antaminen ja valvonta
- 3 § Määräysten soveltaminen ja suhde muihin määräyksiin
- 4 § Paikalliset olosuhteet

2. LUKU JÄTEVEDET JA VESIENSUOJELU

- 5 § Jätevesien käsittely jätevesiviemäriin liittymättömillä kiinteistöillä
- 6 § Jätevesien johtaminen pohjavesi- ja ranta-alueella
- 5 § Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu
- 8 § Maalämmön hyödyntämisestä johtuvan ympäristön pilaantumisen estäminen

3. LUKU KEMIKAALIEN KÄSITTELY JA VARASTOINTI

- 9 § Kemikaalisäiliöiden kunnossapito ja tarkastus
- 10 § Polttonesteiden jakelupisteet
- 11 § Murskaamon sijoittaminen

4. LUKU MÄÄRÄYKSET JÄTTEISTÄ

- 12 § Lumenkaatoalueet
- 13 § Eräiden jätteiden hyödyntäminen maarakentamisessa
- 14 § Rakennusten polttaminen

5. LUKU ILMANSUOJELU

- 15 § Rakennusten huolto- ja kunnostustoimenpiteet ja purkutyöt

6. LUKU MELUNTORJUNTA

- 16 § Toiminnot, joihin ei sovelleta ympäristönsuojelulain 118 § mukaista meluilmotusmenettelyä
- 17 § Häiritsevää melua aiheuttavien koneiden, laitteiden ja työvaiheiden rajoittaminen

7. LUKU MUUT MÄÄRÄYKSET

- 18§ Yleinen velvollisuus antaa valvontaa varten tarpeellisia tietoja
- 19 § Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä
- 20 § Seuraamukset ympäristönsuojelumääräysten rikkomisesta tai laiminlyönnistä

8. LUKU VOIMAANTULOMÄÄRÄYKSET

- 21 § Ympäristönsuojelumääräysten voimaantulo

MASKUN KUNNAN YMPÄRISTÖNSUOJELUMÄÄRÄYKSET

Nämä ympäristönsuojelumääräykset on hyväksytty ympäristönsuojelulain 202 § perusteella Maskun kunnan kunnanvaltuustossa 33 § 31.8.2020.

1. LUKU YLEISET MÄÄRÄYKSET

1 § Tavoite

- 1.1 Ympäristönsuojelumääräysten tavoitteena on paikalliset olosuhteet huomioon ottaen ehkäistä ympäristön pilaantumista sekä poistaa ja vähentää pilaantumisesta aiheutuvia haittoja siten kuin ympäristönsuojelulain 1 luvussa on esitetty.

2 § Määräysten antaminen ja valvonta

- 2.1 Maskun kunnanvaltuusto on antanut ympäristönsuojelumääräykset ympäristönsuojelulain 202 § perusteella.
- 2.2 Määräyksien noudattamista valvoo ympäristönsuojelulain 22 § mukaisesti kunnan ympäristönsuojeluviranomainen, jona Maskun kunnassa toimii Maskun kunnan rakennus- ja ympäristölautakunta.
- 2.3 Maskun kunnan rakennus- ja ympäristölautakunta voi siirtää sille näissä määräyksissä kuuluvaa ratkaisuvaltaa alaiselleen viranhaltijalle siten kuin kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetussa laissa (64/1986) säädetään.

3 § Määräysten soveltaminen ja suhde muihin määräyksiin

- 3.1 Määräykset ovat voimassa koko kunnan alueella, ellei muualla näissä määräyksissä toisin säädetä.
- 3.2 Määräykset eivät koske ympäristönsuojelulain mukaan luvanvaraisista, ilmoituksenvaraista tai rekisteröitävää toimintaa taikka lain 31 §, 120 § tai 136 § mukaista ilmoituksenvaraista toimintaa, joiden osalta ympäristön pilaantumisen ehkäisyä ja torjuntaa koskevat määräykset annetaan ympäristöluvassa tai ilmoituksen perusteella tehtävässä päätöksessä. Määräykset eivät koske myöskään puolustusvoimien toimintaa.
- 3.3 Ympäristönsuojelumääräyksiä noudatetaan muiden kunnallisten säännösten rinnalla ja tarvittaessa samanaikaisesti. Mikäli samasta asiasta on määrätty muussa kunnallisessa säännöksessä, tulee ympäristönsuojelumääräystä noudattaa aina silloin, kun sen voidaan katsoa johtavan parempaan ympäristönsuojelulliseen tulokseen tai tasoon.
- 3.4 Kunnan muiden viranomaisten tulee lupa-asiaa ratkaistaessa tai muuta viranomaispäätöstä tehtäessä ottaa huomioon mitä näissä määräyksissä säädetään.
- 3.5 Ympäristönsuojelumääräysten lisäksi on noudatettava määräyksiä, jotka Länsi-Suomen ympäristölupavirasto on antanut Alhon, Humikkalan, Karevansuon sekä Kairisen pohjavedenottoamoiden suoja-alueista ja niiden rajauksista.

4 § Paikalliset olosuhteet

- 4.1 Maskun kunnassa paikalliset olosuhteet ja alueet, joilla ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen, poistaminen ja vähentäminen edellyttävät tarkennettuja yleisiä määräyksiä ovat seuraavat alueet:

pohjavesialue, jolla tarkoitetaan pohjavedenmuodostumisaluetta, joka on luokiteltu vedenhankinnan kannalta tärkeäksi pohjavesialueeksi (1-luokka), vedenhankintaan soveltuvaksi pohjavesialueeksi (2-luokka) sekä pohjavesialue jonka pohjavedestä pinta- tai maaekosysteemi on suoraan riippuvainen (E-luokka).

ranta-alue, jolla tarkoitetaan ensisijaisesti vesiensuojelun kannalta tärkeitä vesistöjen ranta-alueita. Ranta-alueeksi luetaan alle 100 metrin etäisyydellä keskivedenkorkeuden mukaisesta rantaviivasta sijaitseva alue. Ranta-alueet on katsottavissa ympäristöhallinnon Ympäristökarttapalvelu Karpalosta (aineisto: Hajajätevesien YSL mukaiset viitteelliset ranta-alueet). Samasta palvelusta tarkistettavissa myös pohjavesialueiden rajaukset.

2. LUKU JÄTEVEDET JA VESIENSUOJELU

5 § Jätevesien käsittely jätevesiviemäriin liittymättömillä kiinteistöillä

- 5.1 Talousjätevesien puhdistus- ja käsittelylaitteistojen rakentamisessa, sijoittamisessa, käytössä ja kunnossapidossa on sen lisäksi, mitä ympäristönsuojelulain luvussa 16, valtioneuvoston asetuksessa talousvesien käsittelystä vesihuoltolaitosten viemäriverkostojen ulkopuolisilla alueilla (157/2017) ja Maskun kunnan kaavamääräyksissä sekä Maskun kunnan rakennusjärjestyksessä säädetään, noudatettava näitä määräyksiä.

- 5.2 Mikäli kiinteistön jätevesiä ei ole johdettu kunnan jätevesiviemäriin tai muuhun keskitettyyn jätevesien puhdistukseen, tulee ne kiinteistöllä puhdistaa siten, että saavutetaan asetetut jätevesien käsittelyvaatimukset.

Muilla kuin ranta-alueilla, tulee jätevedet käsitellä ympäristönsuojelulaissa annetun perustason vaatimusten mukaisesti.

Puhdistusmenetelmä on valittava sen mukaan, mikä tontin muoto ja maaperän rakenteen mukaan on toimivin. Pohjaveden korkeus on tarkistettava ennen maasuodattimen tai imeytyskentän perustamista. Jätevesijärjestelmä on rakennettava niin, että sen puhdistustuloksia voidaan tarvittaessa mitata.

Jätevesijärjestelmän toimenpidelupahakemus tulee osoittaa Maskun rakennusvalvontaan. Toimenpidelupahakemukseen tulee liittää hajavesiasetuksen (157/2017) 6 § mukainen suunnitelma 7 § mukaiset käyttö- ja huolto-ohjeet.

- 5.3 Määrältään vähäiset pesuvedet (esim. kantovesi) voidaan imeyttää puhdistamattomina maahan, jos niistä ei aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa. Vähäisiksi jätevesiksi lasetaan kohteet, joissa on kiinteä vesijohto, mutta ei siihen kiinnitettyjä vesilaitteita.

- 5.4 Sijoitettaessa jätevesien maaperäkäsittelylaitteistoja sekä puhdistettujen jätevesien purkupaikkaa tulee noudattaa seuraavia vähimmäissuojaetäisyyksiä:

Kohde	Suojaetäisyys vähintään (m)	
	Ilman käymäläjätevesiä	Käymäläjätevedet
Talousvesikaivo	25	50
Vesistö	25	50
Suojakerros pohjavesitason yläpuolella		
- maasuodattamossa	0,5	0,5
- maahanimeyttämössä	1	2

Sijoitettaessa jätevesienkäsittelylaitteistoja tulee noudattaa 5 m vähimmäissuojaetäisyyttä tontin rajalle ja ojaan.

- 5.5 Kiinteistön haltijan tulee huolehtia siitä, että jätevesien puhdistuslaitteistot ovat kaikissa olosuhteissa toimintakunnossa ja jäteveden käsittelylaitteistojen puhdistusteho vastaa niille asetettuja vaatimuksia. Kiinteistön haltijan tulee tarvittaessa varmistaa puhdistuslaitteistojen toiminnan teho näytteenotoin tai muulla hyväksyttävällä tavalla.

- 5.6 Vakituiseen asumiseen käytetyn asunnon jätevesijärjestelmän saostussäiliöt tai pienpuhdistamon lietesäiliöt on tyhjennettävä lietteestä vähintään kerran vuodessa. Vapaa-ajan asunnon, jossa on vesivessa, jätevesijärjestelmän saostussäiliöt tai pienpuhdistamon lietesäiliöt on tyhjennettävä lietteestä vähintään kerran vuodessa. Jos vapaa-ajan asunnon jätevesijärjestelmän saostussäiliöön tai pienpuhdistamoon ohjataan ainoastaan pesuvedet, saostussäiliö tai pienpuhdistamon liettila on tyhjennettävä vähintään joka toinen vuosi.

Umpisäiliöt on tyhjennettävä tarvittaessa. Umpisäiliöitä ja niiden täyttymistä sekä täyttymishälyttimen toimintaa on seurattava säännöllisesti, vähintään kerran vuodessa.

Hiekanerotuskaivot, öljynerotuskaivot ja rasvanerotuskaivot on tarkistettava vähintään kaksi kertaa vuodessa ja tyhjennettävä aina tarvittaessa. Erotuskaivojen hälyttimet on tarkistettava säännöllisesti ja pidettävä kunnossa.

Fosforinpoistokaivot on tyhjennettävä tarvittaessa. Kiinteistökohtaiseen jätevesien käsittelyjärjestelmään liittyvät fosforinpoistokaivot on tarkistettava säännöllisesti, vähintään kerran vuodessa.

Saostussäiliöt on tyhjentämisen jälkeen täytettävä vedellä. Täyttöveden ei tarvitse olla juomakelpoista vettä, vaan täyttöön käy esimerkiksi talousvesikäytöstä poistetun kaivon vesi tai puhdas ja roskaton pintavesi.

Jätevedet ja jätevesilietteet tulee toimittaa puhdistamolle, jonka kanssa kunnalla on sopimus jätevesilietteiden toimittamisesta tai muuhun asianmukaiseen viranomaisen hyväksymään paikkaan.

6 § Jätevesien johtaminen pohjavesi- ja ranta-alueella

- 6.1 **Pohjavesialueella** kaikki kiinteistöllä muodostuvat jätevedet on johdettava viemäriverkostoon, mikäli se on mahdollista. Muussa tapauksessa jätevedet on kerättävä umpisäiliöön ja toimitettava käsiteltäväksi jätevedenpuhdistamolle tai käsiteltävä tiiviissä jäteveden käsitelyjärjestelmässä ja johdettava puhdistetut jätevedet pohjavesialueen ulkopuolelle.

Pohjavesialueella erillisen saunan peseytymisessä syntyvät jätevedet voi käsitellä luvun 2 mukaisesti jos niiden ei katsota aiheuttavan pohjaveden pilaantumisen vaaraa.

- 6.2 **Ranta-alueella**, käsiteltyjä harmaita jätevesiä ei saa imeyttää tai purkaa 25 metriä eikä puhdistettuja käymäläjävesiä saa imeyttää tai purkaa 50 metriä lähemmäksi keskivedenkorkeuden mukaista rantaviivaa tai vesistönä pidettävää vesiuomaa. Käsittelyjärjestelmät (lukuun ottamatta maaperäkäsittelyjärjestelmiä) on mahdollista asentaa lähemmäksi kuin 25 metriä keskivedenkorkeuden mukaisesta rantaviivasta. Jätevesien puhdistuslaitteistot ja umpisäiliöt on sijoitettava siten, että tulva-aikanakaan vesi ei pääse nousemaan jäteveden käsittelylaitteistoihin tai kenttiin.
- 6.3 Näiden määräysten 4 § mukaisilla ranta-alueilla jätevedet tulee käsitellä perustasoa ankaramman puhdistusvaatimusten mukaisesti.
- Vapaa-ajan kiinteistöjen rakennuksista tulevat pesuvedet, mikäli niiden määrä on vähäinen, voidaan imeyttää lähemmäksi kuin 25 metriä rannasta. Vähäisetkään jätevedet eivät saa kuitenkaan joutua suoraan vesistöön.
- 6.4 Ilman tieyhteyttä olevassa saarella on vesikäymälän rakentaminen kielletty, mikäli saostuskaivoja ei pystytä tyhjentämään 5.6 § määräysten mukaisesti tai umpisäiliötä ei pystytä tyhjentämään ilman ympäristön pilaamisen vaaraa. Muut jätevedet tulee käsitellä 5 § annettujen määräysten mukaisesti.
- Tyhjennystä edellyttäviä jätevesijärjestelmien lietesäiliöitä ei osaa rakentaa tai sijoittaa myöskään muihin sellaisiin paikkoihin, joista lietteiden noutaminen yleisesti käytössä olevalla tyhjennyskalustolla ei ole mahdollista.

7 § **Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu**

Ammattimaisen tai laajamittaisen pesutoiminnan tulee tapahtua tähän tarkoitukseen rakennetulla pesupaikalla, josta pesuvedet johdetaan hiekan- ja öljynerotuskaivon kautta kunnan yleiseen jätevesiviemäriin tai tarkoitukseen soveltuvassa laitteistossa.

Pohjavesialueella jätevesien käsittelyssä ja johtamisessa tulee noudattaa mitä 6.1 § annetaan.

8 § **Maalämmön hyödyntämisestä johtuvan ympäristön pilaantumisen estäminen**

- 8.1 Maalämmön ja vesistöstä otettavan lämmön käyttöönotossa on varmistuttava siitä, ettei putkistoissa johdettava aine ei aiheuta pohjaveden tai vesistön pilaantumisen vaaraa.
- 8.2 Kallioporakaivon ja energiaporakaivon porauksessa syntyvä karkea kiviaines sekä veden ja kiintoaineen muodostama liete tulee käsitellä siten, ettei siitä aiheudu haittaa ympäristölle tai naapureille. Kiviainesta tai lietettä ei saa johtaa sellaisenaan suoraan vesistöön, ojiin tai yleisiin viemäriin. Mikäli lietettä johdetaan porattavan kiinteistön maaperään imeytettäväksi, tulee se tehdä niin, ettei siitä aiheudu naapurikiinteistön vettymistä. Kiviaines tulee varastoida työn aikana siten, ettei se pölyä tai leviä ympäristöön.

3. LUKU **KEMIKAALIEN KÄSITTELY JA VARASTOINTI**

9 § **Kemikaalisäiliöiden kunnossapito ja tarkastus**

- 9.1 Luokitelluilla pohjavesialueilla nestemäisten öljy- ja kemikaalisäiliöiden vuotojen hallinta

on toteutettava kaksoisvaipparakenteella tai allastamalla säiliö nestetiiviin rakenteen päälle, jonka tilavuus on 110 % säiliön tilavuudesta. Säiliöt on varustettava ylitäytönestimillä.

- 9.2 Kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen maanalaisten öljysäiliöiden määräaikaistarkastuksista (344/1983) tarkoittamia säiliöiden tarkastusvälejä sovelletaan koko kunnan alueella. Tarkastusvälejä sovelletaan myös muihin kuin maanalaisiin öljy- ja kemikaalisäiliöihin.

Määräys ei koske sisätiloihin sijoitettuja, suoja-altaalla varustettuja hyväksytyjä lujitemuovi-, polyeteeni-, polyamidimuovi- tai vastaavia öljysäiliöitä.

- 9.3 Kiinteistön haltija tai omistaja on velvollinen huolehtimaan siitä, että kiinteistöllä sijaitsevat maanalaiset öljysäiliöt ja muut kemikaalisäiliöt sekä niiden putkistot poistetaan kiinteistöltä, kun niitä ei enää käytetä. Samalla tulee säiliöt puhdistaa asianmukaisesti ja tarkastaa mahdolliset vuodot. Säiliöiden vuodoista tulee välittömästi ilmoittaa pelastus- ja ympäristöviranomaisille. Pilaantuneet maat tulee käsitellä viranomaisten edellyttämällä tavalla.

Säiliön sijaitessa sellaisessa paikassa, että sitä on teknisesti vaikea poistaa, ympäristönsuojeluviranomainen voi myöntää poikkeuksen säiliön poistamisvelvollisuudesta edellyttäen, ettei säiliön paikalleen jättämisestä ei aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa.

10 § Polttonesteiden jakelupisteet

Kiinteä polttonesteen täyttö- ja jakelupaikka, jota ei ole rekisteröity YSL 116 § nojalla tai joka ei vaadi ympäristölupaa, tulee sijoittaa tiiviille, kemikaaleja läpäisemättömällä kestopäällysteellä pinnoitetulle alustalle, josta mahdolliset vuodot voidaan kerätä talteen.

11 § Murskaamon sijoittaminen

Näiden määräysten 4 § mukaisille pohjavesialueille ei saa sijoittaa polttonesteillä toimivaa murskausasemaa.

4. LUKU MÄÄRÄYKSET JÄTTEISTÄ

12 § Lumenkaatoalueen sijoittaminen ja sulamisvesien käsittely

- 12.1 Lumenkaatoalueen sijoittamisessa ja toteuttamisessa tulee huolehtia siitä, että sulamisvedet eivät aiheuta ympäristön pilaantumista tai roskaantumista. Roskaantumisen aiheuttaja tai kiinteistön omistaja on velvollinen puhdistamaan alueen siten kuin jätelaissa (646/2011) säädetään.

- 12.2 Lumenkaatoaluetta ei saa sijoittaa **pohjavesialueelle tai ranta-alueelle.**

13 § Eräiden jätteiden hyödyntäminen maarakentamisessa

- 13.1 Pienimuotoisessa maarakentamisessa voidaan hyödyntää kertaluontoisesti betoni- ja tiilimurskeita tai muuta tarkoitukseen soveltuvaa jätettä korvaamaan neitseellisiä luonnonaineksisia. Ympäristönsuojeluviranomaiselle on tehtävä kirjallinen ilmoitus jätteiden sijoittamisesta maaperään vähintään 14 vuorokautta ennen hankkeeseen ryhtymistä.

Jos ilmoitus tehdään hyödyntämispaikan omistajan puolesta, omistajalta saatu kirjallinen hyväksyntä on liitettävä ilmoitukseen.

Hyödynnettävä jäte ei saa sisältää ympäristölle tai terveydelle haitallisia aineita, betoniterästä tai muuta rakennusjätettä ja sen tulee olla murskattu käyttötarkoitukseen sopivaksi. Hyödynnettävä jäte tulee peittää tai päällystää.

Määräystä ei sovelleta, mikäli jätteen hyödyntäminen edellyttää ympäristölupaa tai hyödyntämiseen sovelletaan eräiden jätteiden hyödyntämisestä maarakentamisessa annettua valtioneuvoston asetusta (843/2017).

13.2 Jätteiden hyödyntäminen maarakentamisessa on kiellettyä pohjavesi- ja ranta-alueilla.

14 § Rakennusten polttaminen

Rakennusten ja rakennelmien hävittäminen polttamalla on kielletty. Kirjallisesta hakemuksesta tästä määräyksestä voidaan poiketa mikäli kohde on tarpeen pelatusviranomaisen tai vastaavan tahon harjoitukseen.

5. LUKU ILMANSUOJELU

15 § Rakennusten huolto- ja kunnostustoimenpiteet ja purkutyöt

Rakennus- ja purkutyöt, kuten hiekkapuhallus on tehtävä siten, että pölyhaitat ovat kaikissa olosuhteissa mahdollisimman vähäisiä. Julkisivujen tai ulkotiloissa suoritettavien rakenteiden tai esineiden maalaus – ja muiden kunnostus- tai purkutöiden yhteydessä tulee huolehtia siitä, että toiminnasta aiheutuva melu, pöly, liuotinainehöyryt tai muut vastaavat päästöt eivät aiheuta vaaraa tai haittaa kiinteistön asukkaille, naapureille tai ympäristölle.

6. LUKU MELUNTORJUNTA

16 § Toiminnot, joihin ei sovelleta ympäristönsuojelulain 118 § mukaista meluilmoitusmenettelyä

Seuraavista toiminnoista ei tarvitse tehdä YSL 118 § mukaista meluilmoitusta:

1) Maanantaista perjantaihin klo 07.00-18.00 tehtävästä räjäytystyöstä, lyöntipaalutuksesta, kiviaineksen murskauksesta, porauksesta ja rikotuksesta tai muusta vastaavasta erityisen häiritsevää melua aiheuttavasta työstä, kun työ kestää enimmillään neljä viikkoa.

2) Muusta kuin yksityishenkilön talouteen liittyvästä rakentamis- ja purkutyöstä, kun työtä tehdään arkisin maanantaista perjantaihin klo 07.00-18.00 välisenä aikana. Töitä voi tehdä myös yhtenä viikonloppuna 07.00-18.00 välisenä aikana tai korkeintaan viiden päivän ajan arkisin klo 18.00-22.00. Määräys ei koske välttämättömiä tilapäisiä toimenpiteitä.

3) Tilapäisiin tapahtumiin liittyvästä äänenvahvistimen ja äänentoistolaitteiden erityisen häiritsevää melua aiheuttavasta käytöstä ulkotiloissa klo 07.00-22.00.

4) Moottoriurheilukilpailusta, jonka aiheuttaman melun ei arvioida kantautuvan asuinalueelle.

5) Lentonäytöksestä sekä tilapäisestä yleisölennätyksestä, mikäli siihen kuuluu enintään kymmenen tai alle laskua tai nousua.

Kyseisissä toiminnoissa toiminnanharjoittajan on huolehdittava asianmukaisesta meluntorjunnasta. Yleisötilaisuuksien ja muiden tilapäisten tapahtumien järjestäjän tulee huolehtia

siitä, että äänentoistolaitteiden suuntaus ja äänenvahvistinlaitteiden säädöt on toteutettu siten, että niiden käyttö häiritsee naapurustoa mahdollisimman vähän.

Toiminnasta on tiedotettava vähintään 5 päivää ennen toiminnan aloittamista melun vaikutuspiirissä oleville asukkaille ja häiriintyvälle kohteille. Tiedotteesta tulee käydä ilmi ainakin työn tai tapahtuman kokonaiskesto, päivittäinen työaika sekä yhteyshenkilö yhteystietoineen.

17 § Häiritsevää melua aiheuttavien koneiden, laitteiden ja työvaiheiden rajoittaminen

Erityisen häiritsevää melua aiheuttavien koneiden ja laitteiden, kuten esimerkiksi iskuvasaran, sirkkelin, kulmahiomakoneen, lehtipuhaltimen, ruohonleikkurin, haketuslaitteen tai moottorisahan käyttäminen sekä häiritsevää melua aiheuttavien toimintojen suorittaminen on kielletty yöaikaan klo 22.00–07.00.

Erityisen häiritsevää melua aiheuttavien koneiden ja laitteiden käyttö on rajoitettava mahdollisimman vähäiseksi.

Määräys ei koske välttämättömiä tilapäisiä toimenpiteitä.

5. LUKU MUUT MÄÄRÄYKSET

18 § Yleinen velvollisuus antaa valvontaa varten tarpeellisia tietoja

Kiinteistön haltijan tai omistajan, alueen käyttäjän, toiminnan harjoittajan tai tapahtuman järjestäjän on annettava kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle valvontaa varten tarpeelliset tiedot ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavasta toiminnasta sekä toimenpiteistä, laitteista ja suunnitelmista, joilla on tarkoituksena ehkäistä ja torjua ympäristön pilaantumista siten kuin näissä määräyksissä erikseen säädetään.

19 § Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä

19.1 Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi kirjallisesta hakemuksesta myöntää ta-pauskohtaisesti poikkeuksen näistä määräyksistä YSL 202 § 4 momentin mukaisesti. Poikkeamiselle on oltava erityinen syy. Määräyksestä poikkeaminen ei saa aiheuttaa ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa eikä vaarantaa näiden ympäristönsuojelumääräysten tavoitteiden toteutumista. Poikkeaminen käsitellään hallintolain (434/2003) mukaisesti. Ympäristönsuojeluviranomaisen tekemään päätökseen haetaan muutosta siten, kuin ympäristönsuojelulaissa säädetään muutoksenhausta.

19.2 Ympäristönsuojelumääräyksistä poikkeamisesta peritään ympäristönsuojeluviranomaisen taksan mukainen maksu.

20 § Seuraamukset ympäristönsuojelumääräysten rikkomisesta tai laiminlyönnistä

20.1 Ympäristönsuojelulain 18 luvussa on säännökset valvonnasta ja hallintopakosta. Ympäristönsuojelumääräysten rikkomistilanteessa voi valvontaviranomainen kieltää jatkamasta tai toistamasta ympäristönsuojelumääräyksen vastaista menettelyä tai määrätä täyttämään muulla tavalla velvollisuutensa.

20.2 Ympäristönsuojelulain 184 § nojalla voi viranomainen tehostaa antamaansa kieltoa tai määräystä uhkasakolla tai uhalla, että tekemättä jätetty toimenpide teetetään laiminlyöjän

kustannuksella tai toiminta keskeytetään. Toimivalta pakkokeinojen käyttämisessä on aina lautakunnalla. Ympäristönsuojelulain 224 § mukaisesti rangaistus ympäristön turmelemisesta säädetään rikoslain (39/1889) 48 luvun 1–4 §. Lisäksi ympäristönsuojelulain tahallista ja tahattomasta rikkomisesta säädetään ympäristönsuojelulain 225 §.

8. LUKU VOIMAANTULOMÄÄRÄYKSET

21 § Ympäristönsuojelumääräysten voimaantulo

Nämä ympäristönsuojelumääräykset tulevat voimaan 1.6.2020.

MASKUN KUNNAN YMPÄRISTÖNSUOJELUMÄÄRÄYKSET -PERUSTELUT

1. LUKU YLEISET MÄÄRÄYKSET

1 § Tavoite

Ympäristönsuojelumääräykset annetaan täydentämään ympäristönsuojelulakia ja siihen liittyviä asetuksia. Tavoite on ympäristön pilaantumisen ennaltaehkäisy sekä pilaantumisesta aiheutuvien haittojen poistaminen ja vähentäminen. Perusteena ovat nimenomaan paikalliset olosuhteet.

Ympäristönsuojelulain perusteella annettavat valtioneuvoston tai ympäristöministeriön ympäristönsuojelua koskevat asetukset ovat säädösteknisistä syistä usein hyvin yleisluontoisia. Tämän vuoksi on perusteltua antaa niitä täydentäviä ja käytännön tilanteita selventäviä paikallisia määräyksiä, joissa voidaan mahdollisimman hyvin ottaa huomioon myös paikalliset olosuhteet ja esimerkiksi ympäristönsuojelullisesti erityishuomiota vaativat alueet.

Määräyksissä viitataan ympäristönsuojelulakiin, jonka 2 luvun ”Yleiset velvollisuudet, periaatteet ja kiellot” ovat tavoitteiden ja määräysten soveltamisen kannalta olennaisia. Säännöksissä on mm. määritelty ympäristön pilaantumisen käsite, yleiset periaatteet ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavassa toiminnassa, toiminnanharjoittajan selvillä olovelvollisuus sekä maaperän, pohjaveden ja meren pilaamiskiellot.

2 § Määräysten antaminen ja valvonta

- 2.1 Ympäristönsuojelulain 202 § 1 momentin mukaan toimivalta määräysten antamiseen on kunnalla, jota edustaa kunnan valtuusto.
- 2.2. Ympäristönsuojelulain 22 § 1 momentin mukaan kunnalle kuuluvista ympäristönsuojelulain mukaisista lupa- ja valvontatehtävistä huolehtii kuntien ympäristönsuojelulain hallinnosta annetun lain (64/1966) mukainen kunnan ympäristönsuojeluviranomainen. Maskun kunnan ympäristönsuojeluviranomaisena toimii rakennus- ja ympäristölautakunta.
- 2.3. Maskun kunnan rakennus- ja ympäristölautakunta voi siirtää toimivaltaansa viranhaltijalle siten kuin ympäristönsuojelulain 22 § ja kuntien ympäristönsuojelulain hallinnosta annetun lain 7 § on säädetty.

3 § Määräysten soveltaminen ja suhde muihin määräyksiin

- 3.1 Ympäristönsuojelulain 202 § nojalla annettavat ympäristönsuojelumääräykset ovat voimassa pääosin koko kunnan alueella. Joillekin erityisalueille, kuten pohjavesialueelle ja ranta-alueelle on lisäksi annettu erillisiä määräyksiä.
- 3.2 Ympäristönsuojelulain 202 § 2 momentissa rajataan ympäristönsuojelumääräysten sääntelyalaa siten, että määräykset eivät voi koskea luvanvaraista, ilmoituksenvaraista tai rekisteröitävää toimintaa. Määräykset eivät voi myöskään koskea koeluontoista toimintaa, poikkeuksellisia tilanteita, pilaantuneen maaperän ja pohjaveden puhdistamista koskevaa ilmoitusmenettelyä, puolustusvoimien tai rajavartiolaitoksen toimintaa.
- 3.3 Ympäristönsuojelumääräyksiä vastaavia kunnallisia sääntöjä ovat jätehuoltomääräykset ja rakennusjärjestys. Ympäristönsuojelumääräykset ovat säädöshierarkkisesti samantasoisia muiden kunnallisten säännösten kanssa. Koska ympäristönsuojelumääräykset annetaan ympäristönsuojelulain

lisiin perustein, tulee niissä annettua parempaan ympäristönsuojelulliseen tulokseen tai tasoon joltavaa määräystä noudattaa, vaikka samasta asiasta olisikin määrätty muussa kunnallisessa sääntöissä.

- 3.4 Ympäristönsuojelumääräykset sitovat yksityisten henkilöiden, yritysten ja yhteisöjen ohella myös viranomaisia. Siten kunnan muiden viranomaisten tulee päätöksissään ottaa huomioon, mitä kyseistä asiasta on ympäristönsuojelumääräyksissä säädetty.
- 3.5 Maskun Vesihuolto Oy toimittaa vettä Maskuun, Nousiaisiin sekä Naantalin Livonsaareen ja Velkualle. Alhon, Humikkalan ja Karevansuon pohjavedenottamoiden suoja-alue määräykset on annettu vesihuollon turvaamiseksi.

4 § Paikalliset olosuhteet

Määräykseen on otettu ympäristönsuojelullisesti erityishuomiota vaativat alueet, joille annetaan niitä erikseen koskevia määräyksiä ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi.

Ympäristönsuojelulain 17 § säädetään pohjaveden pilaamiskiellosta. Kielto on ehdoton eikä sen vastaiselta toiminnalta edellytetä konkreettista pilaantumisen aiheutumista, vaan jo pilaantumisen vaaran aiheuttaminen on kielletty. Pohjaveden pilaantumisriskin vuoksi erityismääräykset 1- ja 2-luokan pohjavesialueilla ovat perusteltuja. Maskun kunnan alueella on yhteensä 3 pohjavesialuetta, joista 2 kuuluu luokkaan 1 (veden hankintaa varten tärkeä pohjavesialue) ja 1 luokkaan 1E (veden hankintaan varten tärkeä pohjavesialue, jonka pohjavedestä pintavesi- tai maaekosysteemi on suoraan riippuvainen).

Pohjavesialue	tunnus	luokka
Linnavuori	0248103	1
Humikkala-Alho	0248101	1
Karevansuo	0248151	1 E

Ranta-alueella tarkoitetaan sellaista rannan osaa, jolle sijoittuvalla rakentamisella on välitöntä vaikutusta vesistöön. Vesiensuojelun kannalta rantaan sijoittuva ranta-alue on syytä määrittää riittävän leveäksi rantarakentamisesta vesistöön kohdistuvan kuormituksen ehkäisemiseksi ja vähentämiseksi.

2. LUKU JÄTEVEDET JA VESIENSUOJELU

5 § Jätevesien käsittely jätevesiviemäriin liittymättömillä kiinteistöillä

- 5.1 Ympäristönsuojelumääräyksillä täsmennetään YSL 155 § olevaa yleistä puhdistamisvelvollisuutta sekä valtioneuvoston antamaa YSL 154 b § mukaista asetusta talousjätevesien käsittelystä. Tämän lisäksi määräyksillä pyritään ehkäisemään YSL 5 § 2 mom. määriteltyä ympäristön pilaantumista. Määräyksissä rajoitetaan talousjätevesien johtamista ympäristöön.
- 5.2 Perustason puhdistusvaatimuksen täyttäminen ei ranta-alueella ole riittävä vesistöön kohdistuvan kuormituksen vähentämiseksi. Puhdistettu talousjätevesi sisältää ravinteiden lisäksi myös muita vesistön pilaantumisen vaaraa aiheuttavia aineita, kuten raskasmetalleja, lääkkeitä ja ulostepeittäviä mikrobeja.

Määräys pohjaveden korkeuden tarkistuksesta on tarpeen pohjaveden suojelemiseksi ja määräys puhdistetun jäteveden näytteenottomahdollisuudesta on aiheellinen, jos on tarpeen osoittaa

valvontaviranomaiselle puhdistaa jätevedenpuhdistuslaitteisto asetuksessa annettujen puhdistusvaatimusten mukaisesti.

Jätevesienkäsittelyjärjestelmien lupamenettelyssä menetellään maankäyttö- ja rakennuslain (132/1999) 126 a § sekä hajavesiasetuksen (157/2017) mukaisesti.

- 5.3 Ympäristönsuojelulain 155 § 2 mom. mukaan muut kuin vesikäymälän jätevedet voidaan johtaa puhdistamattomina maahan, jos niiden määrä on vähäinen eikä niistä aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa. Poikkeus puhdistamisvelvollisuudesta on voimassa pesuvesien osalta, jos niiden määrä on vähäinen. Tällainen tilanne on esimerkiksi silloin, kun vesijohtoon ei ole kiinnitetty vesilaitteita tai käyttövesi joudutaan kantamaan. Tällöin ei myöskään ole tarpeellista soveltaa seuraavassa 5.4 kohdassa esitettyjä jätevesien purkupaikkaa koskevia suojaetäisyyksiä.
- 5.4 Jätevesien maaperäkäsittelylaitteistojen sekä purkupaikan sijoittamisen etäisyysvaatimukset perustuvat yleisesti käytössä oleviin suojaetäisyyksiin. Etäisyysvaatimusten perusteet ovat ensisijaisesti vesiensuojelullisia sekä terveydensuojelullisia ja toisaalta niillä voidaan ehkäistä muuta ympäristönsuojelulain 5 § 2 mom. määriteltyä pilaantumista, esimerkiksi mahdollisia hajuhaittoja. Horisontaalisen etäisyyden lisäksi tulee määräyksissä olla säädelty jätevesien puhdistuslaitteistojen sijaintia suhteessa vedenpinnan korkeuteen. Laitteistot tulee rakentaa sellaisille paikoille ranta-alueille, että veden tulvakorkeudenkin aikana puhdistuslaitteisto toimii normaalisti eivätkä tulva-vedet pääse jätevesien käsittelylaitteistoihin.

Olemassa olevien kiinteistöjen osalta maaperäkäsittelylaitteistojen ja purkupaikkojen muuttaminen vastaamaan etäisyysvaatimuksia saattaa olla teknisesti erittäin hankala toteuttaa ja muutostöistä voi aiheutua huomattavia kustannuksia, minkä vuoksi on perusteltua edellyttää yleisesti etäisyysvaatimusten noudattamista vain ympäristönsuojelumääräysten hyväksymisen jälkeen tapahtuvalta rakentamiselta.

Mikäli aiemmin toteutetuista jäteveden käsittelyratkaisuista aiheutuu ympäristöhaittoja, voidaan niihin yksittäistapauksissa puuttua valvonnan yhteydessä ympäristönsuojelulain 155 § ja 160 § sekä terveydensuojelulain 51 § nojalla.

- 5.5 Kiinteistön haltijan huolehtimisvelvollisuus ja puhdistuslaitteiden ja tehon tarkastusvelvollisuus perustuvat ympäristönsuojelulain 6 ja 5 § yleisiin periaatteisiin ja velvollisuuksiin sekä talousjätevesien käsittelyä koskevaan asetukseen.

Ympäristönsuojelulain 6 § mukainen selvilläolovelvollisuus on laaja ja se koskee kaikkia ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavan toiminnan harjoittajia. Säännös liittyy ympäristönsuojelulain 155 § 1 mom. 3 kohtaan, jonka mukaan valvontaviranomainen voi määrätä toiminnan harjoittajan riittävissä määrin selvittämään toiminnan ympäristövaikutukset, jos on perusteltua aiheuttaa sen aiheuttavan kiellettyä pilaantumista.

Käytännössä määräys merkitsee, että ympäristönsuojeluviranomainen voisi velvoittaa kiinteistön haltijan selvittämään puhdistuslaitteiden toiminnan tehon, jos on perusteltu epäily siitä, että jäteveden käsittelylaitteistot eivät vastaa asetettuja vaatimuksia ja siitä voi aiheutua ympäristönsuojelulain 5 § määriteltyä pilaantumista.

- 5.6 Saostussäiliöiden tyhjentäminen säännöllisesti varmistaa jätevesien käsittelyjärjestelmän toimivuuden. Liian harvoin tyhjennetyt saostussäiliöt aiheuttavat mm. maaperäpuhdistamojen tukkeutumisen. Tukkeutunut maaperäpuhdistamo ei puhdistaa jätevesiä, eikä tukkeutunutta puhdistamoa voi korjata, vaan se on rakennettava uudestaan.

Tyhjennyksen jälkeen saostussäiliöt on täytettävä puhtaalla vedellä, jotta saostussäiliö toimii niin

kuin se on suunniteltu myös heti tyhjennyksen jälkeen. Pinnalla kelluva kiintoaines jää säiliöön, eikä pääse kulkeutumaan eteenpäin järjestelmässä. Täyttöveden ei tarvitse olla juomakelpoista vettä, vaan täyttöön käy esimerkiksi talousvesikäytöstä poistetun kaivon vesi tai puhdas ja roskaton pintavesi.

Liete ja umpikaivojen jäte on kuljetettava ja käsiteltävä siten kuin siitä säädetään jätelaissa (646/2011) tai sen nojalla. Ympäristönsuojelumääräyksissä ei voida antaa lain vastaisia määräyksiä. Saostuskaivolietteen ainoa mahdollinen toimituspaikka on lain mukaan joko jätevedenpuhdistamo tai laitos, jolla on ympäristölupa lietteen käsittelyyn.

6 § Jätevesien johtaminen pohjavesi- ja ranta-alueella

- 6.1 Puhdistettukin jätevesi sisältää ravinteiden lisäksi esimerkiksi ulosteperäisiä mikrobeja, lääkeainejäämiä, raskasmetallijäämiä ja muita vastaavia aineita, jotka voivat aiheuttaa pohjaveden pilaantumisen riskin sekä vaarantaa pohjaveden laadun. Alhon, Humikkalan ja Karevansuon pohjavedenottamoiden suoja-alue määräyksissä on mm. jätevesien imeyttäminen maahan kielletty.

Ympäristönsuojelulain 17 § säädetään pohjaveden pilaamiskiellosta. Jotta kyse olisi pilaamiskiellon vastaisesta toiminnasta, edellytyksenä ei ole, että toiminnasta aiheutuisi konkreettista pilaantumista vaan jo pilaantumisen vaaraa aiheuttava toiminto on pilaantumiskiellon vastaista.

Erillisen saunan peseytymisessä syntyvät jätevedet voidaan katsoa pääosin sellaisiksi vesiksi, ettei niiden katsota aiheuttavan pohjaveden pilaantumisen vaaraa.

- 6.2 Ranta-alueella jätevesien johtaminen ojaan tai imeyttäminen maahan saattaa aiheuttaa vastaavan laista pilaantumista kuin niiden johtaminen suoraan vesistöön, jolloin yleensä edellytyksenä on

ympäristöluvan hakeminen. Ympäristönsuojelulain 5 § määritellyn pilaantumisen ehkäisemiseksi on ranta-alueella perusteltua kieltää käymälävesien maahan imeyttäminen. Määräys on yhteneväinen Maskun kunnan rakennusjärjestyksen kanssa. Kun muut kuin käymälävedet eli pesuvedet puhdistetaan ympäristönsuojelumääräyksissä osoitetulla tavalla ja noudatetaan etäisyysvaatimuksia, ei ojaan johtamisen tai maahan imeyttämisen voida katsoa aiheuttavan pilaantumista. Vaatimus koskee vastaavalla tavalla kuin pohjavesialueilla, välittömästi vain määräysten hyväksymisen jälkeen toteutettavaa rakentamista.

- 6.3 Vesistön hyvän ekologisen tilan saavuttamisen/tilan huononemisen välttämisen vuoksi talousjätevesien aiheuttaman kuormituksen vähentäminen on tärkeää vesistön ranta-alueilla.

Kun muut kuin käymälävedet eli pesuvedet puhdistetaan ympäristönsuojelumääräyksissä osoitetulla tavalla ja noudatetaan etäisyysvaatimuksia, ei ojaan johtamisen tai maahan imeyttämisen voida katsoa aiheuttavan pilaantumista.

- 6.4 Mikäli ilman tieyhteyttä olevissa saarissa ei pystytä järjestämään asianmukaista vesikäymäläjätteiden saostuskaivojen tai umpisäiliöiden määräysten mukaista tyhjennystä ja kuljettamista asianmukaiseen käsittelyyn, on tarkoituksenmukaista kieltää vesikäymälän rakentaminen.

7 § Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu

Erityistä tarkoitukseen rakennettua pesupaikkaa voidaan edellyttää, jos kyseessä on ammattimainen taikka muutoin laajamittainen pesutoiminta. Näissä tapauksissa jätevesille tulisi olla esikäsittely ennen viemäriin tai maastoon johtamista. Liutinpesuaineiden johtaminen yleiseen viemäriin voi aiheuttaa häiriötä viemärlaitoksen toiminnassa tai maahan imeyttäminen ympäristön pilaan-

tumista. Siksi liuotinpesuaineita sisältäville pesuvesille edellytetään aina asianmukaista esikäsitteilyä riippumatta siitä, miten laajasta pesutoiminnasta on kyse.

Pesutoiminta voitaisiin katsoa ammattimaiseksi, mikäli se täyttää yritys- tai ansiotoiminnan tunnusmerkit. Laajamittainen pesutoiminta voi olla myös muunlaista kuin ammattimaista. Tällaiseksi voitaisiin katsoa esimerkiksi usean kuorma-auton toistuva peseminen. Tällaisesta pesutoiminnasta syntyy paljon jätevesiä, joiden johtaminen ympäristöön aiheuttaa mitä ilmeisimmin ympäristön pilaantumista. Koska pesu myös suoritetaan yleensä painepesulaitteilla ja liuotinpohjaisilla pesuaineilla, on perusteltua edellyttää, että pesu tapahtuu tällaiseen tarkoitukseen rakennetulla pesupaikalla ja pesuedet käsitellään öljyn- ja hiekanerotuskaivoissa.

8 § Maalämmön hyödyntämisestä johtuvan ympäristön pilaantumisen estäminen

- 8.1 Lämmönkeruunesteenä käytettävän aineen mahdolliset vuodot voivat aiheuttaa ympäristön pilaantumista ja vaaraa pohjavedelle.
- 8.2 Energiakaivojen poraamisen yhteydessä voi syntyä merkittäviä määriä kiviainesta, pölyä ja lietettä, joka voi paikallisesti aiheuttaa voimakasta veden samentumista sekä lietteen kertymistä puroihin, noroihin, ojiin ja vesistöihin. Tämä voi aiheuttaa muutoksia vesistön tai muun vesiympäristön elinolosuhteisiin ja pilata vedenlaatua. Viemäriessä liete saattaa aiheuttaa tukkeutumista ja vaikeuttaa jätevedenkäsittelyä tai rikkoa viemäriputkistoja.

3. LUKU KEMIKAALIEN KÄSITTELY JA VARASTOINTI

9 § Kemikaalisäiliöiden kunnossapito ja tarkastus

- 9.1 Vaarallisten kemikaalien säilyttämistä ja varastointia koskevilla määräyksillä ehkäistään maaperän, pohjaveden ja vesistöjen pilaantumisen vaaraa. Kemikaalien sijoittaminen suoja-
altaaseen, josta vuotojen havaitseminen ja poistaminen on mahdollista, on tärkeää maaperän ja pohjaveden suojelemiseksi. Vähäisetkin kemikaalivuodot voivat aiheuttaa merkittävää ympäristön pilaantumista
- 9.2 KTM päätöksen (344/1963) sääntelyn tarkoittamien tarkastusvälien ulottaminen koskemaan myös muita kuin pohjavesialueita on Maskun kunnassa perusteltua maanalaisten öljysäiliöiden suuren määrän vuoksi. Maanalaiset öljysäiliöt aiheuttavat maaperän pilaumisriskin, ja säännöllisellä tarkastamisella voidaan välttää vuotojen syntyminen.
- 9.3 Maanalaisten öljysäiliöiden poistaminen on perusteltua, jotta maaperään ei jää sellaisia säiliöitä, joista voi aiheutua maaperän tai ympäristön pilaantumista. Poikkeus voidaan myöntää, mikäli säiliön maaperään jättämisestä ei aiheudu maaperän pilaantumisen riskiä, säiliön poistaminen on kiinteistön omistajalle taloudellisesti kohtuutonta tai säiliön poistaminen vaarantaa esimerkiksi maaperän kantavuuden suhteessa rakennuksiin.

10 § Polttonesteiden jakelupisteet

Määräys kemikaaleja läpäisemättömästä alustasta on tarpeen, jotta voidaan ehkäistä mahdollisesti esiintyvien vuotojen pääsyn maaperään.

11 § Murskaamon sijoittaminen

Pohjaveden pilaantumisriskin vuoksi on perusteltua kieltää polttonesteillä toimivan murskausase-
man sijoittaminen liitekartassa osoitetuille tärkeille pohjavesialueille.

4. LUKU MÄÄRÄYKSET JÄTTEISTÄ

12 § Lumenkaatoalueen sijoittaminen ja sulamisvesien käsittely

12.1 Määräyksessä todetaan ympäristönsuojelulain 20 § yleinen aiheuttamisperiaate, että menetellään toiminnan laadun edellyttämällä huolellisuudella ja varovaisuudella ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi sekä otetaan huomioon toiminnan aiheuttaman pilaantumisen vaaran todennäköisyys, onnettomuusriski sekä mahdollisuudet onnettomuuksien estämiseen ja niiden vaikutusten rajoittamiseen. Sulamisvedet eivät saa aiheuttaa ympäristön pilaantumista tai roskaantumista.

12.2 Kadulta ja muilta alueilta poistettava lumi saattaa sisältää ympäristön kannalta haitallisia aineita, kuten raskasmetalleja. Pohjaveden tai vesistön pilaantumisriskin vuoksi on perusteltua kieltää lumenkaatoalueen sijoittaminen tällaisille alueille. Alhon, Humikkalan ja Karevansuon pohjavedenottamoiden suoja-aluemääräyksissä on suoja-alueelle lumenkaatopaikan perustaminen kielletty.

13 § Eräiden jätteiden hyödyntäminen maarakentamisessa

13.1 Määräys on tarpeen, sillä MARA-asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle jäävä pienimuotoinen jätteen hyödyntäminen voi aiheuttaa roskaantumista ja maaperän ja ympäristön pilaantumisen vaaraa.

Määräys ilmoituksen tekemisestä ennen hankkeeseen ryhtymistä on perusteltua, jotta kohteiden ja toiminnan valvonta on mahdollista. Viranomaisen voi myös ilmoituksen saatuaan hyvän hallinnon periaatteiden mukaisesti (HL 6 §) tarvittaessa ohjeistaa hankkeeseen ryhtyvää hakemaan toiminnalle ympäristölupaa tai tekemään MARA-asetuksen mukaisen ilmoituksen valtion valvontaviranomaiselle.

13.2 Jätteiden maaperään sijoittamisen kieltäminen pohjavesi-, ranta-alueilla on tarpeen pohjaveden ja vesistöjen pilaantumisen ehkäisemiseksi. Hyödynnetyistä jättemateriaalista voi liueta maaperään haitallisia aineita, jotka voivat kulkeutua pohjaveteen ja vesistöihin.

14 § Rakennusten polttaminen

Rakennusten polttamista ei käsitellä muussa kunnallisessa sääntelyssä eivätkä kokonaiset rakennukset jättesäätelyn mukaisesti ole jätettä, joten määräys on tarpeen, jotta voidaan paikallisesti ehkäistä rakennusten ja rakennelmien hävittäminen polttamalla. Polttamisessa vapautuu runsaasti savukaasuja sekä erilaisia myrkyllisiä yhdisteitä.

Poikkeuksen myöntämisellä voidaan tarvittaessa mahdollistaa esimerkiksi pelastusviranomaisen tai vapaapalokunnan harjoitustoiminta. Asian johdosta tehtävässä päätöksessä voidaan antaa määräyksiä esimerkiksi sammutusvesien johtamisesta ja käsittelystä, etukäteen tehtävistä toimenpiteistä, kuten myrkyllisten tai palamattomien materiaalien poistoista tai muista ympäristönsuojelullisesti tärkeistä asioista tai rajoituksista.

5. LUKU ILMANSUOJELU

15 § Rakennusten huolto- ja kunnostustoimenpiteet ja purkutyöt

Määräyksessä mainituista kunnostustoimista syntyy pölyä tai mahdollisesti myös muita vastaavia päästöjä, kuten höyryjä tai hajuja, josta voi aiheutua ympäristön pilaantumista taikka terveys- tai viihtyisyyshaittaa kohteen läheisyydessä. Ennakkoon toteutetuilla riittävillä suojaustoimenpiteillä voidaan vähentää haitallisia vaikutuksia ja ehkäistä niiden leviämistä.

6. LUKU MELUNTORJUNTA

16 § Toiminnot, joihin ei sovelleta ympäristönsuojelulain 118 § mukaista meluilmoitusmenettelyä

Ympäristönsuojelulain 118 § mukaan toiminnanharjoittajan on tehtävä kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle kirjallinen ilmoitus tilapäistä melua tai ääntä aiheuttavasta toimenpiteestä tai tapahtumasta, kuten rakentamisesta tai yleisötilaisuudesta, jos melun tai äänen on syytä olettaa olevan erityisen häiritsevää. Ilmoitusvelvollisuus syntyy, jos toiminnasta saattaa aiheutua melua, jonka on syytä olettaa olevan melun voimakkuuden, keston tai toistuvuuden vuoksi erityisen häiritsevää lähistöllä asuville, oleskeleville tai työskenteleville.

Ilmoitusvelvollisuuden edellytykset eivät laissa ole tarkkarajaisesti määriteltyjä. Melun erityisen häiritsevyyden arviointi on suoritettava yksittäistapauksissa erikseen, paikalliset olosuhteet huomioon ottaen. Ympäristönsuojeluviranomaiselle tehtävistä ilmoituksista suurin osa on sen laatuisia, että ilmoitusvelvollisuuden edellytysten ei voida katsoa täyttyvän.

Ympäristönsuojelulain 118 § 2 momentin mukaisesti kunta voi antaa ympäristönsuojelumääräyksen toiminnoista, joista ei ole tarpeen tehdä pykälän mukaista meluilmoitusta. Määräyksillä ilmoitusmenettelyä pyritään karsimaan ja kohdistamaan se vain merkityksellistä haittaa aiheuttaviin tapahtumiin ja töihin. Maskun kunnassa määräyksessä kuvatuista toiminnoista ei ole tarpeen tehdä meluilmoitusta, sillä kyseisten toimintojen sijoituksessa päiväaikaan ja arkipäiviin ei toiminnasta katsota aiheutuvan merkittävää meluhaittaa.

Vaikutuspiirissä oleville asukkaille ja häiriintyville kohteille meluavasta toiminnasta on perusteltua määrätä tiedottamaan, jotta haitankärsijöillä on mahdollisuus ennalta varautua meluhaittaa aiheuttaviin toimintoihin ja tarvittaessa neuvotella toiminnanharjoittajan kanssa esimerkiksi meluntorjuntatoimenpiteistä tai hiljaisista ajoista. Tiedottaminen on perusteltua myös lain esitöiden (HE 84/1999 vp) mukaan, kun poiketaan meluilmoitusmenettelystä.

17 § Häiritsevää melua aiheuttavien koneiden, laitteiden ja työvaiheiden rajoittaminen

Määräys on perusteltu meluhaitan torjumisen vuoksi. Määräyksessä mainitaan esimerkiksi koneita, joiden yöaikaisen käyttämisen voidaan katsoa aiheuttavan naapuruston kannalta kohtuutonta meluhaittaa, minkä vuoksi niiden yöaikainen käyttäminen on perusteltua kieltää.

Jätteiden kuormaaminen, teiden auki pitäminen ja liukkauden torjunta sekä esimerkiksi hälytysajoneuvojen tai välttämättömien raivaustöiden sekä maa- ja metsätalouden harjoittamisen kannalta välttämättömät toimet, kuten esimerkiksi leikkuupuimurin, heinän/viljankuivurin tai sadetuslaitteen käyttö, on rajattu määräyksen ulkopuolelle yleisen turvallisuuden, omaisuudensuojan ja elinkeinojen harjoittamisen turvaamiseksi.

7. LUKU MUUT MÄÄRÄYKSET

18 § Yleinen velvollisuus antaa valvontaa varten tarpeellisia tietoja

Ympäristönsuojelulain 202 § 3 mom. 6 kohdan mukaan määräykset voivat koskea valvontaa varten tarpeellisten tietojen antamista.

Ympäristönsuojelulaissa säädetty valvontaviranomaisen tiedonsaantioikeus on laaja. Ympäristönsuojelulain 172 § mukaan viranomaisella on oikeus saada tietoja kaikilta ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavaa toimintaa harjoittavilta tai muilta, joihin lain velvoitteet kohdistuvat. Myös viranomaiset ovat velvollisia luovuttamaan tietoja.

Ympäristönsuojelulain 175 § 1 mom. 3 kohdan mukaan valvontaviranomainen voisi antaa määräyksen toiminnan ympäristövaikutusten selvittämisestä, jos samalla olisi perusteltua aiheutta epällä toiminnasta aiheutuvan kiellettyä pilaantumista.

Viimeksi mainittu säännös liittyy lain 6 § mukaiseen selvilläölovelvollisuuteen, jonka mukaan lähtökohtana on, että kaikilla ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavilla toiminnanharjoittajilla on yleinen velvollisuus olla selvillä toimintansa vaikutuksista.

19 § Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä

- 19.1 Ympäristönsuojelulain 202 § mukaan kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi myöntää poikkeuksen ympäristönsuojelumääräyksestä.

Poikkeus voidaan myöntää, jos yksittäinen määräys osoittautuu hakijalle kohtuuttomaksi ja poikkeus ei ennalta arvioiden aiheuta ympäristön tai pohjaveden pilaantumista tai pilaantumisen vaaraa. Koska määräyksissä ei voida etukäteen määritellä kaikkia tilanteita, joissa poikkeuksen myöntäminen olisi tarpeellista, tulisi viranomaisella olla mahdollisuus myöntää poikkeus erityisen syyn niin vaatiessa.

Poikkeamisen yhteydessä tulisi ottaa huomioon, että siitä ei saisi aiheutua määräysten tavoitteiden syrjäytymistä. Myös yleiset hallinto-oikeudelliset oikeusperiaatteet sitovat viranomaisen harkintavaltaa. Asianosaisten oikeusturvan kannalta on tärkeää, että poikkeuksen myöntämismenettelyssä sovelletaan hallintomenettelyä, jolloin esimerkiksi naapureita olisi tarpeen mukaan kuultava. Poikkeuspäätökseen saisi myös hakea muutosta siten kuin ympäristönsuojelulaissa säädetään.

- 19.2. Ympäristönsuojelumääräyksistä poikkeamisesta peritään ympäristönsuojeluviranomaisen taksan mukainen maksu.

20 § Seuraamukset ympäristönsuojelumääräysten rikkomisesta tai laiminlyönnistä

- 20.1 YSL 18 luvussa on säännökset valvonnasta ja hallintopakosta. Ympäristönsuojelumääräysten rikkomistilanteessa voi valvontaviranomainen kieltää jatkamasta tai toistamasta määräyksen vastaista menettelyä tai määrätä täyttämään muulla tavalla velvollisuutensa.
- 20.2 YSL 184 § nojalla voi viranomainen tehostaa antamaansa kieltoa tai määräystä uhkasakolla tai uhalla, että tekemättä jätetty toimenpide teetetään laiminlyöjän kustannuksella tai toiminta keskeytetään. Toimivalta pakkokeinojen käyttämisessä on aina lautakunnalla.

YSL 224 § on rangaistussäännös, jonka nojalla voidaan ympäristönsuojelumääräysten rikkomisesta tuomita sakkorangaistus yleisessä tuomioistuimessa. Määräysten rikkomistilanteessa voidaan

tehdä ilmoitus poliisille esitutkintaa varten. Käytännössä poliisi valvoo ympäristönsuojelumääräysten noudattamista ympäristönsuojeluviranomaisen ohella. Poliisilla on oikeus määrätä sakko-rangaistus kunnallisen säännön rikkomisesta siten kuin rangaistusmääräysmenettelylaissa säädetään.

8. LUKU VOIMAANTULOMÄÄRÄYKSET

21 § Ympäristönsuojelumääräysten voimaantulo

Koska ympäristönsuojelumääräysten rikkomisesta voidaan tuomita rangaistus ympäristönsuojelulain 224 § perusteella, on voimaantulopäivästä määrääminen tärkeää.

Määräysten hyväksymistä koskeva päätös annetaan tiedoksi siten kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa julkaistaan. Päätös katsotaan annetun tiedoksi, kun kuulutus on asetettu yleisesti nähtäville. Samoin on kuulutettava ympäristönsuojelumääräysten voimaantulosta. Hyväksymistä ja voimaantuloa koskevat kuulutukset voidaan yhdistää.